

[Fr. Kristiansen.]

holdet mellem Priserne inden for de forskellige Produktionsgrene er vel afbalanceret, og det maa vistnok siges at være Tilfældet med Hensyn til Priserne inden for de forskellige Grene af Landbrugsbedriften. Og med Hensyn til selve Smørprisens Højde mener jeg, at i de almindelige Landbrug, der har Forholdene nogenlunde i Orden, er Smørproduktionen ogsaa rentabel. Den er maaske ikke rentabel regnskabsmæssigt set, men det har vi jo kendt i forrige Tider; det har den kun været et ganske enkelt Aar, da Landbruget havde Højkonjunktur. Den regnskabsmæssige Opstilling tager jo intet Hensyn til mange andre Sider inden for Landbrugsbedriften; dem kan man ikke trække ud af Helheden og derefter danne sig et virkeligt Skøn over Økonomien. En anden Sag er, om det i det lange Løb kan gaa an at have samme Pris for Smørret baade Vinter og Sommer; vil der ikke derved opstaa den Fare, at Vinterproduktionen lidt efter lidt vil gaa ned til Fordel for Sommerproduktionen? Jeg er i hvert Fald bekendt med, at der blandt adskillige Landmænd er en vis Stemning for under de nuværende Forhold ved en Forhøjelse af Foraarskælvernes Antal at faa den overvejende Smørproduktion om Sommeren, hvor de naturlige Betingelser for at kunne byde dem et tilstrækkelig proteinrigt Foder er saa langt bedre end om Vinteren. Dersom denne Udvikling bliver nogenlunde almindelig, kan den godt indebære en Fare for vor Forsyning med Smør og Mejeriprodukter i Vinterhalvaaret, hvor en rigelig og stabil Forsyning ikke mindst af Mælk er af den allerstørste Betydning for Ernæringen og Folkesundheden.

Den ensidige Sommerproduktion repræsenterer den ekstensive Driftsform i Forhold til Vinterproduktionen. Hvor der tages et energisk Arbejde op for at skaffe den nødvendige Protein i Vinterfoderet, er der ingen Tvivl om, at Efteraarskælverne nu som forhen vil kunne præstere den største Ydelse, men det kræver en betydelig større Indsats af Energi og Arbejde end den ensidige Sommerproduktion, hvor man finder sig i, at Kærne er golde det meste af Vinteren. Spørgsmaalet er, om man ikke burde belønne disse Anstrengelser med en højere Pris paa Vintersmørret, men selvfølgelig paa en saadan Maade, at Gennemsnitsprisen, 4 Kr. 45 Øre pr. kg, ikke forrykkedes. Dersom vi gaar ud fra, at Produktionen er ca. dobbelt saa stor om Sommeren som om Vinteren, vilde en Pris paa 4 Kr. 17 Øre om Sommeren og 5 Kr.

om Vinteren komme til at ramme Gennemsnittet. En saadan Aarstidsgraduering var ogsaa gældende under sidste Krig, og jeg tror, at den nu vilde virke gavnligt paa to Omraader. For det første vilde den modvirke Tendensen til den ensidige Sommerproduktion og derved bidrage til den ligelige Forsyning Aaret rundt; for det andet vilde den støtte Bestræbelserne for en rimelig Omlægning af Planteproduktionen hen imod en større Avl af proteinrige Afgrøder og dermed bidrage til en bedre Ernæring af vore Kvægbesætninger i Vinterhalvaaret, hvad der igen vilde have en større Produktion til Følge af baade Mælk og Kød; saa vilde Malkebesætningerne nemlig ikke faa Lejlighed til at malke alt Kødets af Kroppen, som det ærede Medlem Hr. Krarup nylig omtalte, og som Følge deraf vilde de være produktionsdygtige, straks de kom paa Græs; saa vilde Ydelsen derved ogsaa blive højere.

Jeg vil gerne til Slut spørge den højtærede Landbrugsminister, om man ikke ved Forhandlinger med Mejeriorganisationerne har været inde paa lignende Synspunkter. Men det maatte vel forudsætte, at Ordningen blev af mindst et Aars Varighed.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtigt Fremme.

J. S. Foget: Da Regeringen i sin Tid benyttede Valutaloven til Udnyttelse af Landbruget, betegnede et kendt Venstreblad denne Fremgangsmaade som „legaliseret Rov“. Nu forleden skrev et Venstreblad, at hvis man forhøjede Landbrugets Priser, vilde der opstaa Inflation. Dette er betegnende for Situationen dengang og nu, og dette er Baggrunden for, at Landbrugsministeren kan fremsætte et Forslag som dette med Tilslutning af Mejeriorganisationerne. Det siger sig selv, at Mejeriorganisationerne kun nødtvungent er gaaet med hertil og under Forudsætning af, at der vil ske en klækkelig Ændring af Smørprisen til Efteraaret. Og det, der har tvunget Mejeriorganisationerne hertil, er, at man ved, at hele den Presse, som tilhører Samlingsregeringen, staar sammen med Partierne om, at Landbruget skal yde denne sociale Hjælp til hele det øvrige Samfund. Intet fornuftigt Menneske, som kender Landbrugets nuværende Produktionsforhold — ja, jeg kan end ikke tænke mig, at den højtærede Landbrugsminister vilde gøre det —, kan paastaa, at 4 Kr. 45 Øre dækker Produktionsomkostningerne for 1 kg Smør, og naar dette er Tilfældet, vil det før nævnte Udtryk „legaliseret Rov“ passe mindst